

มาตรฐาน และตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา รอบสาม (ต่อ)

QA News ฉบับที่แล้วได้นำเสนอมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพบัณฑิต และคำอธิบายมาตรฐานที่ 2 ไปแล้ว QA News ฉบับต้อนรับปีใหม่นี้ขอนำตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 2 มาตรฐานที่ 3 และมาตรฐานที่ 4 มาเสนอให้ทราบกัน

มาตรฐานที่ 2 ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้มาตรฐานที่ 2 และน้ำหนักตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
	ข (1)	ข (2)	ค (1)	ค (2)	ง
2.1 ร้อยละของผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ใน Refereed Journal ในระดับชาติหรือนานาชาติหรืองานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	5	4	5	4	7
2.2 ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้อันก่อให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการ โดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	5	4	7	6	5
2.3 ร้อยละของผลงานวิชาการที่ได้รับการรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ต่ออาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ	5	4	6	5	6
2.4 ร้อยละของการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด	-	3	-	-	-
2.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ทั้งหมด	-	-	6	-	6
2.6 จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรต่ออาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ	-	-	6	-	6

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยใช้ทรัพยากรของสถาบันหรือใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัยค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่อง บริการศิษย์เก่าและประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบการให้บริการแบบให้เปล่าด้วยสำนึกความรับผิดชอบของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็นที่พึ่งของสังคม หรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้ หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ การให้บริการทางวิชาการโดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึ่งและแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้อง อันก่อให้เกิดความมั่นคง ความเข้มแข็ง และการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคม ประเทศชาติและนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการมีบทบาททางวิชาการ และวิชาชีพในการตอบสนอง ชี้นำ และเตือนสติสังคมของสถาบันอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ตัวบ่งชี้ และน้ำหนักตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
	ข (1)	ข (2)	ค (1)	ค (2)	ง
3.1 ระดับความสำเร็จของการบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานกิจกรรมเพื่อชุมชน ท้องถิ่น และสังคม	5	5	3	5	4
3.2 ระดับความสำเร็จในการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	5	5	4	6	3
3.3 ระดับความสำเร็จของการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	5	5	3	4	3
3.4 ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	-	5	-	-	-
3.5 ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูและประสิทธิผลของการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่สมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง	-	5	-	-	-

มาตรฐานที่ 4 ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับบุคคลและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในบทบาทเป็นหน่วยส่งเสริมวัฒนธรรม โดยเฉพาะในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนา และเรียนรู้วิถีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการกำกับดูแลและส่งเสริมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ และน้ำหนักตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
	ข (1)	ข (2)	ค (1)	ค (2)	ง
4.1 ระดับความสำเร็จของระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน	2	2	2	2	2
4.2 ระดับความสำเร็จของกิจกรรมนักศึกษาในการอนุรักษ์พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม	2	2	2	2	2
4.3 ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนาและการจัดการอุตสาหกรรมสร้างสรรค์บนพื้นฐานศิลปะและมรดกทางวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	1	1	1	1	1

แก่นแท้ของการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพไม่ใช่การดำเนินการเป็นช่วง ๆ หรือตามฤดูกาล ไม่ใช่งานที่ต้องทำเพราะถูกกำหนดให้ทำ หรือเพียงตอบว่า ได้มีการประกันคุณภาพตามภาระหน้าที่แล้ว หรือด้วยเกรงว่าจะเสียหายหากได้คะแนนน้อย มหาวิทยาลัยได้ทํามองและดำเนินการการประกันคุณภาพดังกล่าว คงไม่สามารถพูดได้เต็มท้วว่า ได้ทํากันคุณภาพเพื่อคุณภาพอย่างแท้จริง เพราะผลลัพธ์ที่ออกมา ย่อมต่างจากการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องอย่างเห็นได้ชัดในระยะยาว

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์อาวุธ ศรีศุกรี